

Viljandimaa noorte omaloominguvõistlus 2021

Pseudonüüm: Tristan Püülane

Vabaks

Kord maa tahtis ka
viselda
ja vabana
kõigest, mis ta pidi kandma,
kõigest, mis ta pidi andma
saamata.

...

Kuu karjub valget
sirelite sekka
Orion naerab

...

Vaata üles.
Leia taevast tähed.
Tähed leitud,
edasi sa mine.
Järgne sihile.
Kui nõnda lähed,
siis vahest
pole enam külm ja pime.

Liimine loomislugu

Kunagi võis ilmaäärelt osta
nõnda palju, et ei saanud otsa
paberit – ja nõutud hiigelsorti! –,
laavaliimi, kivimoositorti.
Hiiglased ja pigem nende pojad
Maale kleepisid kõik põllud, mäed ja ojad.
Vahel sassi läks (ja natukene kortsu),
saadi kaljusid siis korraliku portsu.
Kui sa ronid vahel künka otsa,
leidmaks poodi, kuna leib sa otsa,
uuri veidi tolle künka otsa.
Seisad voldil sa, sest...
„Liim vist saigi otsa!“

...

Saabus vaikus,
maailm selgeks löödi.
Kõike täis eimillegagi
tõmbus uueks öögi.
Vaikus süvenes
ja hääletuna karjus
raagus sirelite külmetavas varjus.

Laeva vaev

Laev, mis seisab,

iiial ei või sõuda,

laineid künda,

kusagile jõuda,

väsib ära.

Nagu puu, mis kuivab,

närtsib ära,

aimab tüve tuima.

Ühel päeval noormees märkab laeva,

voolib mõlad,

purjega näeb vaeva.

Ankru hiivab,

tahab kaua sõuda,

laineid künda,

kusagile jõuda.